

УЧИТЕЛКА.

Вый по-добрѣ помните отъ мене, драга моя; защото азъ бѣхъ заборавила Физикѣтъ, която е наука на естественныѣ нѣща. Колкото за неѣ, тя ся е породила отъ любопытството.

ДВАДЕСЕТЪ И ОСМЫЙ РАЗГОВОРЪ.

День двадесеть и шестый.

ВЪЛКАНА.

Вый ни ся обѣщайте, драга пріятелко, да почнете урока чрѣзь еднѣ исторіѣ.

УЧИТЕЛКА.

Щѣ стоѣ, драговолно, на думѣтъ си. Имаше единъ баща, който испадна и стана злочестъ, и като имаше само единъ сынъ, този кучешкоглавецъ — сынъ му — рѣши да го убіе. Той повѣри туй лошо намѣреніе на единъ слуга, който му помагаше до тогава да крадне баща си; но този слуга, като ся боеше отъ единъ такъвъ грѣхъ, отиде и клѣкна прѣдъ бащата и му приказа намѣреніето на сына му. Този старецъ покры тази страшнѣ тайнѣ, и каза на сына си че искаше да го заведе на село за да му покаже да види еднѣ хубавѣ дѣвойкѣ, за коѣто щеше да го ожени. Трѣбваше имъ да прѣминѣтъ прѣзь еднѣ горѣ крайно опаснѣ, въ коѣто ся намирахѣ секога хайдуцы. Когато дойдохѣ верѣдъ горѣтъ, бащата заповѣда на сына си да слѣзне отъ коня и му каза: